

Cavall malparit, cavall desbocat:

No necessite del teu galop febril

Per a considerar-me viu.

He viscut als erms, he viscut als boscos

Tinc el somriure còmplice de les truites

Que van riu amunt, que van cos endins

I tota intervenció humanitària

està fora de lloc.

Hi ha cavalls roïns com hi ha bancs roïns

I hi ha polítics vils, i metges abstemis

I fums verticals als gratacels de la desolació

I els indignats recorren les places

Demanant per favor un cop de puny

Als omòplats del sistema

I es torna a parlar d'això -del "sistema"-

Com quan notem el nostre cos mortal

Perquè estem malalts:

I és ara quan estem ben fotuts.

Cavall desbocat, cavall malparit:

Torna'm a cantar la cançó dels teus cascós,

Sóc un cossac perdut a la praderia

Sota un oceà de calç viva

Creme i udole com la viva imatge de mi

Amagada als tolls de l'univers

Sota galàxies de líquidesa immòbil.

Cavallet, cavallet

Torna a la mare i digues "puta".

I resa per tots nosaltres.